

ANYASZÜLT PARADICSOM

Napfény, levegő, víz. Fű, fa, virág. Hűsen simuló szellő. Tavacska bodrozódó hullámai. Békés alföldi táj. Nincs messze a dorozsmai szélmalom. Szeged, a sárga város, valahol a távolban lüktet. Itt, Sziksóstón lanyha nyugalom dédelgeti a természet kedvelőit. Naturisták, akik a világon 1939. óta negyedszer gyűltek össze sportolni, hogy közösen hódoljanak az emberség legősibb megjelenésének, az anyaszült meztelenségnek. Fedetlen keblek, popsik és elfelejtett szemérmesség. De hagyjuk az ideológiát.

Albert Koch, aki először szervezett naturista gimnasztikát, büszkén tekintetne végig a Natours Kft. és a Napóra Klub napbarnított tagjain, vendégein. Kicsit kényelmetlenül érzi magát a tudósító, de csak addig, míg egy nagy levegőt nem véve, megszabadul immár fölöslegesnek vélt ruhadarabjaitól. De mitől más a világ ruhátlanul? Mitől változik meg az „én” bennem? Magasan felszegett fejjel, mit sem törődve a talpamat ingerlő fűvel, nagyanyám kedvenc mondása jár az eszemben: „nem a ruha teszi az embert.” Persze ő sem a Burdától kapta a nyugdíját. Mire eljutok a csodás tavacska partjára, felhőtlenül válik az ég, vígan bújok a tóba.

Új ruhámat víznek hívják, bátran bámulok a parti napo-

Fotó: HORVÁTH ERNŐ

zókra. Barna bőrű „Adonisz” húz mellettem egy szörfön, hetyke fütykösét vígan himbálja a szél. Néhány karcsapás után, kellemes fáradtsággal izmaimban, ellötyögök a büféhez. A nádfedeles fészter mélyén tévékészülék villan. A pápa éppen akkor csókolja meg a magyar földet, Ferihegyen. Sose gondoltam volna, hogy ezt az aktust „textiles” mivoltomat felledve, pucéran fogom egyszer végignézni. Mert hogy „textiles” vagyok, azt a vak is láthatja. Csípőm körül az árulkodó fehér bőr, néhai szemérmes fürdőgatyám nyoma.

Sípszó hasít a levegőbe. A röplabdapályán meccs kezdődik, a bíró holland, utasításait angolul adja. A csapatok vegyesek. Korra, nemre, súlyra való tekintet nélkül bárki játszhat, aki egy kicsit is érzi zsigereiben gömb iránti érzékenységét. Gátlástalan vetődések, szökkenések nyomán a pórusokba préselődik a homok, negatívját rövid ideig őrzi a föld minden testnek. A szomszéd hálónál „turuloznak”. Kicsi fűtővel te-

nizslabdát ütögetnek át a hálón, gyors, embert próbáló sportjáték. Állítólag Szentgyörgyi professzor kedvenc időtöltése volt.

Vígan lendül a fagyoló, harsány gyerekek próbálják leütni a méla bábukat. Lengőteke. Biliárdasztal. Pingpong. Magas- és távolugrás. Biomasszázs. Fesztelenül, jókedvűen. Ki me-

lyik konzern vezérigazgatója, portása vagy buszsofőrje, nem tudni. Mindenki annyi, amennyi kedvesség, emberség szorult a bőre alá. Itt senki sem idegen, mindenki társ. És meztelenség ide vagy oda, az biztos, nem élbetiünk társtalanul.

T. SZ. E

